

“मीठे बच्चे- यादद्वारा नै आत्माको मैला निस्कन्छ, बाबाबाट पूरा वर्सा मिल्छ, त्यसैले जति हुन सक्छ योगबल बढाऊ ।”

प्रश्न:- देवी-देवताहरूको कर्म श्रेष्ठ थियो, अहिले सबैको कर्म भ्रष्ट किन बनेका हुन् ?

उत्तर:- किनकि आफ्नो असली धर्मलाई बिर्सिएका छन् । धर्मलाई बिर्सिएका हुनाले नै जो कर्म गर्छन् त्यो भ्रष्ट हुन्छ । बाबाले तिमीलाई आफ्नो सत्य धर्मको पहिचान दिनुहुन्छ, साथ-साथै सारा विश्वको इतिहास-भूगोल सुनाउनुहुन्छ, जुन सबैलाई सुनाउनु छ । बाबाको सत्य परिचय दिनु छ ।

गीत:- मुखडा देख ले प्राणी.....

ओम् शान्ति । यो कसले कसलाई भन्नुभयो ? बाबाले भन्नुभयो बच्चाहरूलाई, जुन बच्चाहरूलाई पतितबाट पावन बनाइरहनु भएको छ । बच्चाहरूले जानिसकेका छन् हामी जो देवी-देवता थियौं, हामी नै अहिले ८४ जन्मको चक्कर लगाएर सतोप्रधानबाट पार भएर सतो, रजो, तमो र अब तमोप्रधान बनेका छौं । अहिले फेरि पतितलाई पावन बनाउने बाबाले भन्नुहुन्छ- आफ्नो दिलसँग सोध- कहाँसम्म म पुण्य-आत्मा बनेको छु ? तिमी सतोप्रधान पवित्र आत्मा थियौ, जब यहाँ तिमी पहिला शुरूमा देवी-देवता कहलाउँथ्यौ, जसलाई आदि सनातन देवी-देवता धर्म भनिन्थ्यो । अहिले कसैले पनि आफूलाई देवी-देवता धर्मको भन्दैनन् । हिन्दू त कुनै धर्म होइन । तर पतित भएका हुनाले आफूलाई देवता कहलाउन सक्दैनन् । सत्ययुगमा देवताहरू पवित्र थिए । पवित्र प्रवृत्ति मार्ग थियो, यथा राजा-रानी तथा प्रजा पवित्र थिए । बाबाले याद दिलाउनुहुन्छ- तिमी पवित्र प्रवृत्ति मार्गका आदि सनातन देवी-देवता धर्मका थियौ, त्यसलाई स्वर्ग भनिन्थ्यो । वहाँ एउटै धर्म थियो । पहिला नम्बरका महाराजा-महारानी, लक्ष्मी-नारायण थिए । उनीहरूको पनि राजवंश थियो, धेरै धनवान थियौ, त्यो सत्ययुग थियो । फेरि आयौ त्रेतामा तैपनि पूज्य देवी-देवता वा क्षत्रिय भनिन्थ्यो । त्यो लक्ष्मी-नारायणको राज्य, त्यो सीता-रामको राज्य, त्यो राजवंश पनि चल्यो । जसरी क्रिश्चियनमा एडवर्ड द फर्स्ट, सेकेण्ड..... यस्तै चल्यो । यहाँ पनि त्यस्तै थियो । ५ हजार वर्षको कुरा हो अर्थात् ५ हजार वर्ष पहिला यहाँ यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो । तर उनीहरूले यो राज्य कसरी पाए, यो कसैले जान्दैनन् । उही सूर्यवंशी राज्य फेरि चन्द्रवंशीमा आए किनकि पुनर्जन्म लिँदा-लिँदा सिँढी भर्नु छ । यो इतिहास-भूगोल कसैले जान्दैनन् । रचयिता बाबा हुनुहुन्छ भने अवश्य सत्ययुगी नयाँ दुनियाँको रचयिता हुनुभयो । बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू ! तिमी आजभन्दा ५ हजार वर्ष पहिला स्वर्गमा थियौ । यहाँ स्वर्ग थियो फेरि नर्कमा आएका छौ । दुनियाँले त यो विश्वको इतिहास-भूगोल जान्दैनन् । उनीहरूले त केवल बितेको अधुरो इतिहास जान्दछन् । सत्ययुग-त्रेताको इतिहास-भूगोललाई कसैले जान्दैनन् । ऋषि-मुनिहरूले पनि भनेर गए- हामीले रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्दैनौं । कसैले जानून् पनि कसरी । बाबाले तिमीलाई नै बसेर सम्झाउनुहुन्छ । शिवबाबाले यहाँ नै दिव्य जन्म लिनुहुन्छ, जसको शिवजयन्ती पनि हुन्छ । शिवजयन्ती पछि फेरि हुनुपर्छ गीताजयन्ती । फेरि संगसँगै हुनुपर्छ कृष्णजयन्ती । तर यो जयन्तीको रहस्य मनुष्यले जान्दैनन्- शिवजयन्ती कहिले भयो ! अरू धर्मकाले त तुरुन्त बताउँछन्- बुद्ध जयन्ती, क्राइस्ट जयन्ती कहिले भयो ? तिमीले सोध्न सक्छौ- शिवजयन्ती कहिले भयो ? कसैले

२०७३ वैशाख ६ सोमबार १८-०४-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन बताउँदैन्। शिव यहाँ आउनुभयो, आएर के गर्नुभयो ? कसैले जान्दैनन्। शिव हुनुभयो सबै आत्माहरूका पिता। आत्मा अविनाशी छ। आत्माले एक शरीर छोडेर अर्को लिन्छ। यो ८४ को चक्र हो। शास्त्रहरूमा त ८४ लाख जन्मको गफ लगाइदिएका छन्। बाबा आएर सत्य बताउनुहुन्छ। बाबा बाहेक अरू सबैले रचयिता र रचनाको लागि भुटै बोल्छन् किनकि यो हो नै मायाको राज्य। पहिला तिमी पारसबुद्धिका थियौ, दुनियाँ पारसपुरी थियो। सुन, हीरा, जुहारतका महल थिए। बाबा बसेर रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य अर्थात् दुनियाँको इतिहास-भूगोल बताउनुहुन्छ। मनुष्यले यो जान्दैनन्— हामी नै सबैभन्दा पहिला देवी-देवता थियौं, अहिले पतित, कंगाल, अधार्मिक बनेका छौं, आफ्नो धर्मलाई बिर्सिएका छौं। यो पनि ड्रामा अनुसार हुनु नै छ। त्यसैले यो विश्वको इतिहास-भूगोल बुद्धिमा आउनुपर्छ नि। उच्च भन्दा उच्च सर्व आत्माहरूका पिता मूलवतनमा रहनुहुन्छ, फेरि छ सूक्ष्मवतन। यो हो स्थूल वतन। सूक्ष्मवतनमा केवल ब्रह्मा-विष्णु-शंकर रहन्छन्। उनीहरूको अरू कुनै इतिहास-भूगोल छैन। परमात्मा एक हुनुहुन्छ। उहाँको रचना पनि एक छ, जुन चक्र घुमिरहन्छ। सत्ययुग पछि त्रेता फेरि द्वापर, कलियुगमा आउनुपर्छ। ८४ जन्मको हिसाब हुनुपर्छ नि, जुन कसैले पनि जान्दैनन्। न त कुनै शास्त्रमा छ। ८४ जन्मको पार्ट तिमी बच्चाहरूले नै खेल्छौ। बाबा त यस चक्रमा आउनुहुन्छ। बच्चाहरू नै पावनबाट पतित बन्छन् त्यसैले कराउँछन्— बाबा आएर फेरि हामीलाई पावन बनाउनुहोस्। सबैले एकलाई नै पुकार्छन्। रावण राज्यमा जो सबै दुःखी भएका छन्, आएर उनलाई मुक्त गर्नुहोस्, फेरि रामराज्यमा लैजानुहोस्। आधाकल्प हुन्छ रामराज्य। आधाकल्प हुन्छ रावण राज्य। जो पवित्र थिए उनै पतित बन्छन्। वाममार्गमा जानाले पतित हुन शुरू हुन्छन्। भक्तिमार्ग शुरू हुन्छ। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई ज्ञान सुनाइन्छ, जसद्वारा आधाकल्प २१ जन्मको लागि तिमीले सुखको वर्सा पाउँछौ। आधाकल्प ज्ञानको प्रारब्ध चल्छ, फेरि रावण राज्य हुन्छ। गिर्न थाल्छौ। तिमी दैवी राज्यमा थियौ फेरि आसुरी राज्यमा आयौ, यसलाई नर्क भनिन्छ। तिमी स्वर्गमा थियौ फेरि ८४ जन्म बिताएर नर्कमा आएका छौ। त्यो थियो सुखधाम। यो हो दुःखधाम, १०० प्रतिशत कंगाल। ८४ जन्मको चक्र लगाउँछन्, उनै पूज्यबाट पुजारी बनेका छन्। यसैलाई विश्वको इतिहास-भूगोल भनिन्छ। यो सारा हो तिमीहरूको चक्र, अरू धर्मकाले त ८४ जन्म लिँदैनन्। उनीहरू सत्ययुगमा हुँदैनन्। सत्ययुग त्रेतामा केवल भारतखण्ड नै थियो। सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी फेरि वैश्यवंशी, शूद्रवंशी... अहिले फेरि तिमी आएर ब्राह्मणवंशी बनेका छौ, देवतावंशी बन्नको लागि। यो हो वर्ण। अहिले तिमी ब्राह्मण बनेका हुनाले शिवबाबाद्वारा वर्सा लिइरहेका छौ। बाबाले तिमीलाई पढाइरहनु भएको छ, ५ हजार वर्ष पहिला जस्तै। कल्प-कल्प तिमी पावन बनेर फेरि पतित बन्छौ। सुखधाममा गएर फेरि दुःखधाममा आउँछौ। फेरि शान्तिधाममा जानु छ, जसलाई निराकारी दुनियाँ भनिन्छ। आत्मा के हो ? परमात्मा के हो ? यो कुरा कुनै पनि मनुष्यले जान्दैनन्। आत्मा पनि एक सितारा बिन्दु हो। भन्दछन्— भृकुटीको बीचमा सितारा चम्कन्छ, सानो बिन्दु हुन्छ, जसलाई दिव्य दृष्टिबाट देख्न सकिन्छ। वास्तवमा तारा पनि भनिदैन। तारा त धेरै ठूलो हुन्छ, केवल टाढा भएको हुनाले सानो देखिन्छ। यो केवल उदाहरण दिइन्छ। आत्मा यति सानो छ जसरी माथि तारा सानो देखिन्छ। बाबाको आत्मा पनि एक बिन्दु जस्तै छ। उहाँलाई परम आत्मा भनिन्छ। उहाँको महिमा अलग्गै छ। मनुष्य सृष्टिको चैतन्य बीज रूप हुनाले उहाँमा सारा ज्ञान

२०७३ वैशाख ६ सोमबार १८-०४-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन छ । तिम्रो आत्मालाई पनि अहिले ज्ञान मिलिरहेको छ । आत्माले नै ज्ञान धारण गर्छ । यति सानो बिन्दुमा ८४ जन्मको पार्ट लेखिएको छ । त्यो पनि अविनाशी, ८४ जन्मको चक्र लगाउँदै आएका छौ । यसको अन्त्य हुन सक्दैन, देवता थियो, दैत्य बन्यौ फेरि देवता बन्नु छ । यो चक्र चल्दै आएको छ । अरू त सबै हुन् उपकथाहरू । इस्लामी, बौद्धी आदि कसैले पनि ८४ जन्म लिँदैनन् । यहाँ सत्ययुगमा सत्य थियो, सम्पन्नता थियो फेरि ८४ जन्म लिएर विकारी बनेका छन् । यो हो विकारी दुनियाँ । ५ हजार वर्ष पहिला पवित्रता थियो, शान्ति थियो, सम्पन्नता थियो । बाबाले बच्चाहरूलाई याद गराउनुहुन्छ । मुख्य कुरा हो— पवित्रता । त्यसैले भन्दछन्— विकारीलाई निर्विकारी बनाउनेवाला आउनुहोस् । उहाँ नै सद्गति दिनेवाला हुनुहुन्छ, त्यसैले उहाँ नै सतगुरु हुनुहुन्छ । अहिले तिमी बाबाद्वारा भिखारीबाट राजकुमार बनिरहेका छौ अथवा नरबाट नारायण, नारीबाट लक्ष्मी बन्छौ । यो तिम्रो राजयोग हो । तिमीलाई नै अहिले बाबाद्वारा राजाई मिल्छ । आत्माले नै ८४ जन्म लिन्छ । आत्माले नै पढ्छ शरीरद्वारा । शरीरले पढ्दैन । आत्माले संस्कार लिएर जान्छ । म आत्माले यस शरीरद्वारा पढ्छु— यसलाई देही-अभिमानी भनिन्छ । आत्मा अलग भएपछि शरीरको केही काम रहँदैन । आत्माले भन्दछ— अब म पुण्य आत्मा बनिरहेको छु । मनुष्यले देह-अभिमानमा आएर भनिदिन्छन् यो गर्छु..... तिमीले अहिले बुझेका छौ— म आत्मा हुँ, मेरो यो शरीर ठूलो छ । परमात्मा बाबाद्वारा म आत्माले पढिरहेको छु । बाबा भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गर । तिमी सत्ययुगमा सतोप्रधान थियौ फेरि तिमीमा खाद परेको छ । फोहर पर्दा-पर्दा तिमी पावनबाट पतित बनेका छौ । अब फेरि पावन बन्नु छ । त्यसैले भन्दछन्— हे पतित-पावन आउनुहोस्, आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस् । बाबाले राय दिनुहुन्छ— हे पतित आत्माहरू ! म पितालाई याद गर्नु भने तिम्रो फोहर निस्कन्छ र तिमी पावन बन्छौ । त्यसलाई प्राचीन योग भनिन्छ । यो याद अर्थात् योग अग्निबाट फोहर भस्म हुन्छ । मूल कुरा हो— पतितबाट पावन बन्नु । साधु-सन्त आदि सबै पतित छन् । पावन बन्ने उपाय बाबाले नै बताउनुहुन्छ— म एकलाई याद गर । यो अन्तिम जन्म पवित्र बन । खाँदा-पिउँदा, हिँड्दा-डुल्दा म एकलाई याद गर किनकि तिमी सबै आत्माहरूको ( आशिकहरूको) माशूक, म हुँ । तिमीलाई मैले पावन बनाएको थिएँ फेरि पतित बनेका छौ । सबै भक्तहरू आशिक हुन् । माशूकले भन्नुहुन्छ— ठीकै छ कर्म गर । बुद्धिद्वारा मलाई याद गरिरह्यौ भने विकर्म विनाश हुन्छ । यही मेहनत छ । त्यसैले बाबालाई याद गर्नुपर्छ नि, वर्सा प्राप्त गर्नको लागि । जसले धेरै याद गर्छ उसलाई वर्सा पनि धेरै मिल्छ । यो हो यादको यात्रा । जसले धेरै याद गर्छ उही पावन बनेर आएर मेरो गलाको हार बन्छ । सबै आत्माहरूको निराकारी दुनियाँमा एक वंशवृक्ष बनेको हुन्छ । त्यसलाई निराकारी वृक्ष भनिन्छ । यो हो साकारी वृक्ष, निराकारी दुनियाँबाट सबै नम्बरवार आउनुपर्छ, आइरहन्छन् । वृक्ष कति विशाल छ । आत्मा यहाँ आउँछ पार्ट खेलन । जति पनि सबै आत्माहरू छन्, सबै यस ड्रामामा कलाकार हुन् । आत्मा अविनाशी छ, त्यसमा पार्ट पनि अविनाशी छ । ड्रामा कहिले बन्यो, यो भन्न सकिन्न । यो चलिरहन्छ । तिमीहरू शुरू-शुरूमा सुखमा थियौ फेरि दुःखमा आयौ, फेरि शान्तिधाममा जानु छ । फेरि बाबाले सुखधाममा पठाइदिनुहुन्छ । त्यसमा जसले जति पुरुषार्थ गर्छ उति उच्च पद पाउँछ, बाबाले राजधानी स्थापना गर्नुहुन्छ । त्यसमा पुरुषार्थ अनुसार राजाईमा पद पाउँछन् । सत्ययुगमा त अवश्य थोरै मनुष्य हुन्छन् । आदि सनातन देवी-देवता धर्मको वृक्ष सानो हुन्छ, अरू सबै विनाश हुन्छन् । यो आदि सनातन देवी-देवता

२०७३ वैशाख ६ सोमबार १८-०४-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन धर्म स्थापना भइरहेको छ अर्थात् स्वर्गको द्वार खुलिरहेको छ । ५ हजार वर्ष पहिला पनि यस लडाईं पछि स्वर्गको स्थापना भएको थियो । अनेक धर्म विनाश भएका थिए । यस लडाईंलाई भनिन्छ कल्याणकारी लडाईं । अहिले नर्कको द्वार खुलिरहेको छ, फेरि स्वर्गको द्वार खुल्नेछ । स्वर्गको द्वार बाबाले खोल्नुहुन्छ, नर्कको द्वार रावणले खोल्छ । बाबाले वर्सा दिनुहुन्छ, रावणले श्राप दिन्छ । यी कुरा दुनियाँले जान्दैन, तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाउँछु । शिक्षामन्त्रीले पनि बेहदको ज्ञान चाहन्छन् । त्यो त तिमीले नै दिन सक्छौ । तर तिमी छौ गुप्त । तिमीलाई चिन्दै चिन्दैनन् । तिमीले योगबलद्वारा आफ्नो राजाई लिइरहेका छौ । लक्ष्मी-नारायणले यो राज्य कसरी पाए, त्यो तिमीले जान्दछौ । यसलाई भनिन्छ पुरुषोत्तम कल्याणकारी युग, बाबा आएर पावन बनाउनुहुन्छ । कृष्णलाई त सबैले बाबा भन्दैनन् । बाबा निराकारलाई भनिन्छ, उहाँ पितालाई याद गर्नु छ, पावन पनि बन्नु छ । विकारहरूलाई अवश्य छोड्नुपर्छ । विश्व निर्विकारी सुखधाम थियो अहिले विकारी, दुःखधाम छ । कौडी बराबरको छ । यो ड्रामाको खेल हो, जसलाई बुद्धिमा धारण गरेर अरूलाई पनि गराउनु छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

**धारणाको लागि मुख्य सारः—**

- १) यादद्वारा पावन बनेर बाबाको गलाको हार बन्नु छ । कर्म गर्दा पनि बाबाको यादमा रहेर विकर्मजित बन्नु छ ।
- २) पुण्य आत्मा बन्ने पूरा-पूरा पुरुषार्थ गर्नु छ । देह-अभिमानलाई छोडेर देही-अभिमानी बन्नु छ ।

**वरदानः—** त्याग र तपस्याद्वारा सेवामा सफलता प्राप्त गर्ने सच्चा सेवाधारी भव

सेवामा सफलताको मुख्य आधार हो— त्याग र तपस्या । त्याग अर्थात् मनसा संकल्पबाट पनि त्याग, कुनै परिस्थितिको कारण, मर्यादाको कारण, मजबुरीबाट त्याग गर्नु— यो त्याग होइन । ज्ञान स्वरूपबाट, संकल्पबाट पनि त्यागी बन र तपस्वी अर्थात् सदा बाबाको लगनमा लवलीन, प्रेम, आनन्द, सुख, शान्तिको सागरमा डुब्नु । यस्ता त्यागी, तपस्वी नै सेवामा सफलता प्राप्त गर्ने सच्चा सेवाधारी हुन् ।

**स्लोगनः—** आफ्नो तपस्याद्वारा शान्तिको प्रकम्पन फैलाउनु नै विश्व सेवाधारी बन्नु हो ।